ARQUEBISBE

CARTA DOMINICAL

356. SANT BERNAT CALVÓ: CERCAR DÉU I SERVIR EL POBLE

25 d'octubre de 2026

Enguany la festa de sant Bernat Calvó (1180-1243), fill de la nostra terra, s'escau en diumenge. El 25 d'octubre és, doncs, una ocasió particularment propícia perquè les nostres comunitats cristianes girin la mirada vers aquest home que nasqué en el moment de la repoblació del Camp de Tarragona després de la invasió sarraïna, en el mas de Porpres, anomenat després Mas Calvó. Serví l'Església de Tarragona, trobà en el Cister el camí de la seva plena entrega a Déu i acabà donant la vida pastoralment com a bisbe de Vic. Després d'estudiar lleis a la Universitat de Bolonya, Bernat Calvó treballà com a jurista i funcionari de l'Arquebisbat de Tarragona. Però la seva vida va conèixer un tomb profund. Una experiència de fragilitat i de malaltia el portà a interrogar-se sobre allò que realment dona consistència a l'existència. I va descobrir que no n'hi ha prou amb tenir una professió, un prestigi o una responsabilitat: cal trobar Déu. Així, entrà al monestir de Santes Creus, on abraçà la vida cistercenca i, més endavant, en fou abat.

Aquest és el primer gran missatge que sant Bernat Calvó adreça als homes i dones del nostre temps. Vivim envoltats de moltes urgències, projectes i responsabilitats. Podem arribar a fer moltes coses i, tanmateix, oblidar-nos de la pregunta decisiva: què, o qui, és el centre de la meva vida? El Sant ens recorda que el cor humà només troba la seva veritable unitat quan posa Déu en el primer lloc.

Però cercar Déu no significa fugir del món. Precisament perquè havia après a cercar-lo en el silenci, en la pregària i en la vida comunitària, Bernat Calvó pogué servir-lo amb més llibertat en les responsabilitats que l'Església li confià. Cridat a ser bisbe de Vic, treballà per la pau, per la comunió de l'Església, per l'ordre de la vida eclesial i per l'acompanyament del poble que li havia estat encomanat.

Hi ha aquí una profunda lliçó pastoral. L'Església necessita pastors, preveres, religiosos i religioses, laics i laiques que no cerquin simplement ocupar un lloc, sinó servir. Tota vocació cristiana neix de l'encontre amb Crist i madura en el do d'un mateix. No hi ha autèntica contemplació que no condueixi a l'amor als germans, ni servei eclesial que pugui sostenir-se sense una vida interior profunda. Sant Bernat Calvó ens convida, doncs, a unir allò que sovint separem: la pregària i l'acció, el silenci i la paraula, la vida interior i el compromís pastoral. En una societat marcada

per la dispersió, ens ensenya a cercar Déu per damunt de tot. En una Església cridada a anunciar l'Evangeli, ens recorda que només pot donar Crist aquell qui, abans, s'ha deixat trobar per Ell.

Que aquest sant, fill del Camp de Tarragona, intercedeixi per les nostres comunitats. Que ens concedeixi un cor contemplatiu i, alhora, disponible, profundament arrelat en Déu i generosament obert als germans. Així, també nosaltres podrem descobrir que la vida cristiana arriba a la plenitud quan cercar Déu i servir el seu poble es converteixen en un únic camí d'amor.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat